Nieuwsbrief 2018-01

Supportersclub Mike Teunissen

Beste supporters,

In deze *Nieuwsbrief* kunnen jullie o.a. lezen hoe Ger Hermans met Mike terugblikt op het eerste deel van het huidige seizoen en vooruitkijkt naar de klassiekers.

Voor de rubriek *Achter de schermen* voerde Gerard Keijsers in het Duitse Goch een gesprek met drie trouwe supporters van Mike: Stan, Tanja en Pia Janssen.

In huize Janssen

Contributie via Euro incasso
Het bestuur heeft alles in gereedheid gebracht om de contributie van 2018 en daarna automatisch te incasseren. Binnenkort ontvangt u via de mail een duidelijke instructie. Heeft u geen e-mail dan krijgt u de instructie per post.

Van *Down Under* naar *Roubaix*
Mike en Ger kijken terug en vooruit

Mike in de klassiekers (Archieffoto: Hein van Bakel)

Hoe kijk je terug op de eerste 2,5 maand van het seizoen (met name dus *Down Under*, *Abu Dhabi Tour* en *Parijs-Nice)*?

Mike: "Met wat ups en downs eigenlijk. Ik voelde al direct dat de basis goed was. Maar ik ging onderuit in *Cadel Evans Road Race,* waardoor het afwachten was of de opbouw onverstoord bleef. In *Abu Dhabi Tour* ging het ook weer goed, dus dat viel allemaal mee. In de lead-outs voelde ik al wel dat ik nog wat power over had. In *Parijs-Nice* kreeg ik daarvan de bevestiging in de vorm van al die toptienplekken."

Heeft *Tour Down Under* gezorgd voor een andere voorbereiding dan bijvoorbeeld drie trainingskampen in Spanje?

Mike: "Ja, ik moest al meer trainen vooraf, omdat je op het gebied van omvang in januari toch inlevert. De ritten in Australië zijn vrij kort en voor en na de koers train je natuurlijk ook al aangepast. Aan de andere kant is de intensiteit wel weer hoger en dat hoeft weer geen nadeel te zijn."

Je hebt in *Parijs-Nice* een behoorlijke stap gezet, gezien je resultaten! In hoeverre had je dat verwacht?

Mike: "Niet verwacht uiteraard, mede omdat het op dit moment ook niet van mij verwacht werd en ik hier de kansen niet toe krijg. Ik wist natuurlijk wel dat ik redelijk goed kan aankomen. Nu pakte dat een paar keer achter elkaar goed uit."

Welk gevoel overheerst er na *Parijs-Nice*? Je moest jammer genoeg opgeven.

Mike: "Het opgeven was natuurlijk wel spijtig. Ik hou daar nooit zo van maar ik voelde me al echt minder worden. Achteraf denk ik dat het de goede keus was. Ik ben natuurlijk vooral met de komende weken bezig, die zijn nog belangrijker dan het wel of niet uitrijden van Parijs-Nice."

Welk resultaat in welke etappe van *Parijs-Nice* gaf je de meeste voldoening?

Mike: "De vijfde plek in de derde etappe. Ik reed heel goed omhoog en voelde daarna dat ik nog veel 'power' had voor de sprint. Ik hield een mooi rijtje sprinters achter me, ook al was het niet voor de overwinning. Dat was toch wel een mooie opsteker."

Kun je nog verbeteren of hoe zie je de komende 4,5 week - dus tot en met *Parijs-Roubaix*? Kun je iets vertellen over je rol in de Vlaamse klassiekers. Verschilt deze rol van wedstrijd tot wedstrijd of is deze steeds hetzelfde?

Mike: "De komende weken zijn natuurlijk belangrijk. Het zijn de koersen, waar ik mijn kwaliteiten het beste kan laten zien. Ook de manier van koersen in het Vlaamse land past goed bij mij. Ik probeer dus gewoon zo goed mogelijk te zijn vanaf de *E3 Prijs* en dan gewoon van koers tot koers te zien. We hebben eigenlijk drie kopmannen (Michael Matthews, Søren Kragh Andersen en Edward Theuns) die afwisselend meerijden in die koersen. Verder willen we wat offensiever koersen en dus is het mijn taak om de koers al wat eerder open te breken of mee te schuiven in de groepjes. Na de eerste koersen is het ook duidelijk welk niveau iedereen haalt. Misschien dat na een aantal koersen het plan een beetje wijzigt, maar dat is niet zeker. Ik ga overigens niet meer naar België om speciaal te verkennen of te trainen of iets dergelijks. Alle parcoursen ken ik wel en verschillende verkennen we toch in de dagen voorafgaand.

Welke dag moeten we zeker voor de tv zitten om jou beste koers te zien? Je mag er maar eentje noemen.

In principe vind ik alle koersen gelijk en probeer ik alle koersen zo goed mogelijk te doen. Uiteraard zijn *Parijs-Roubaix* en de *Ronde van Vlaanderen* de lastigste qua parcours en deelnemersveld. Dus laten we dan vooral richten op de andere koersen. Vorig jaar was ik goed in *Dwars door Vlaanderen*, misschien die dan …

Programma

23 mrt	*Record Bank E3 Harelbeke*
25 mrt	*Gent-Wevelgem*
28 mrt	*Dwars door Vlaanderen*
01 apr	*Ronde van Vlaanderen*
04 apr	*Scheldeprijs*
08 apr	*Parijs-Roubaix*

Resultaten

14 jan	*People's Choice Classic 2018*	28
16 jan	*Tour Down Under,* 1e etappe	116
17 jan	*Tour Down Under,* 2e etappe	40
18 jan	*Tour Down Under,* 3e etappe	41
19 jan	*Tour Down Under,* 4e etappe	61
20 jan	*Tour Down Under,* 5e etappe	57
21 jan	*Tour Down Under,* 6e etappe	88
21 jan	*Tour Down Under,* algemeen klassement	54
25 jan	*Towards Zero Race Melbourne*	10
28 jan	*Cadel Evans Great Ocean Road Race*	63
21 feb	*Abu Dhabi Tour,* 1e etappe	43
22 feb	*Abu Dhabi Tour,* 2e etappe	65
23 feb	*Abu Dhabi Tour,* 3e etappe	116
24 feb	*Abu Dhabi Tour,* 4e etappe (TT)	38
25 feb	*Abu Dhabi Tour,* 5e etappe	61
25 feb	*Abu Dhabi Tour,* algemeen klassement	47
04 mrt	*Parijs-Nice*, 1e etappe	5
05 mrt	*Parijs-Nice*, 2e etappe	6
06 mrt	*Parijs-Nice*, 3e etappe	5
07 mrt	*Parijs-Nice*, 4e etappe	43
08 mrt	*Parijs-Nice*, 5e etappe	8
09 mrt	*Parijs-Nice*, 6e etappe	53
10 mrt	*Parijs-Nice*, 7e etappe	DNF

Supporters onderweg (Foto's: Thei van Els)

Terugblik: supportersdag 28 oktober 2017

Voor de supportersdag bestond ook dit jaar weer voldoende belangstelling. Fotograaf Thei van Els maakte een mooi verslag van de dag en Thijs van Asten liet opnieuw zien dat hij Noord-Limburg goed kent, want veel deelnemers ontdekten tijdens de toertocht voor hen onbekende weggetjes.

Coop Van der Leij
Onderweg zorgde Mike voor de bevoorrading van zijn meefietsende supporters door voor iedereen sportdrank en bananen te halen bij de 'ploegleidersbus' van de Ysselsteynse sponsor *Coop Van der Leij.*

Roelanzia
Sponsors Hans en Mia Rongen van *Roelanzia* – de thuisbasis van de supportersclub – voorzagen alle belangstellenden weer een hapje en een drankje.

Interview en quiz
Als afsluiting van de middag praatte Ger Hermans met Mike over zijn afgelopen seizoen en mochten de supporters in de petje-op-petje-afquiz laten weten wie het meeste wist van Mikes afgelopen seizoen. En winnaar was … Hans Rongen. Voorzitter Hans Teunissen mocht hem als prijs de officiële Tourgids 2017 overhandigen.

Sunweb
Thei van Els

Thei van Els

Achter de schermen: Stan, Tanja en Pia

Mike op tv, in de krant, op wielersites, op de radio … Achter de schermen hebben allerlei personen hun bijdrage geleverd aan de successen van Mike en nog steeds volgen ze hem.

Welkom in Goch

Op verzoek van Mike schenken we in iedere *Nieuwsbrief* aandacht aan deze mensen. Dit maal reisden we naar het Duitse Goch waar een deurmat meteen duidelijkheid verschafte over de interesses van Tanja, Pia en Stan Janssen.

Stan

Stan is geboren in Siebengewald, een Noord-Limburgs wielerdorp waar in 1956 TWC Siebengewald – het latere TWC Noord-Limburg – werd opgericht. Het eerste lid van deze club was Stans vader Gerrit. Tal van bekende regionale renners stonden ooit op de ledenlijst, bijvoorbeeld Jaap Kersten, Theo Nikkesen, Matje Gerrits, Jan, Piet en Fons van Katwijk, Henk Smits, Martin

Teunissen, Rob Mulders, Pascal Appeldoorn.

Stan

Lang geleden organiseerde regionale krant *Dagblad voor Noord-Limburg* jaarlijks een etappewedstrijd *De Jeugdwielerronde voor Noord-Limburg*. Op gewone fietsen streden in allerlei dorpen dezelfde jongens en meisjes om diverse leiderstruien.

Winnaar Jeugdwielerronde

Programmaonderdelen waren bijvoorbeeld de tijdrit, de ploegentijdrit, de cross. De winnaar van de 6e editie was Stan Janssen. Natuurlijk was zijn interesse voor de wielersport gewekt en ging hij een jaar later kijken naar de trainingsritten op het Bergense industrieterrein De Flammert. Al snel werd hij lid van TWC Noord-Limburg, waar zijn vader en oud-renner Gerrit bestuurslid was. Dat de laatste een fanatieke supporter werd, spreekt vanzelf.

Categorieën

Als jeugdrenner (12-14 jaar) reed Stan aanvankelijk vooral in Limburg. Later trok hij met de selectie ook naar Brabant en landelijke toernooien. Een NK voor jeugdrenners bestond toen nog niet. Stan blijkt een snelle leerling en boekt veel overwinningen. Ook als nieuweling en junior draagt hij de kleuren van TWC Noord-Limburg. Daarna komt hij als eliterenner een tiental jaren uit voor 't Luchtschip (Kerkdriel).

Master

Stan is 35 jaar als hij besluit een stapje terug te zetten en een licentie te nemen in de categorie sportklasse. Hij wordt opnieuw lid van TWC Noord-Limburg. In wedstrijden verschijnt hij de laatste jaren als master in het shirt van Computron, een bedrijf uit Malden dat werkzaam is in de digitale technologie (www.computron.nl).

Stan in Sevenum 1988

Geen klimmer …
Enkele overwinningen koestert Stan in het bijzonder, bijvoorbeeld de klimkoersen in Wolder en Bocholtz. "Want eigenlijk ben ik geen klimmer!" Des te opmerkelijker is daarom het feit dat Stan zelfs driemaal met de overwinningsbloemen uit Bocholtz mocht vertrekken. Ook op zijn solo-aankomst in Nuth is hij trots.

Jeugdrenner Mike en Stan

Een ander hoogtepunt op zijn erelijst is de overwinning in het ooit zo populaire regelmatigheidsklassement van *Dagblad voor Noord-Limburg*, dat jaarlijks in zes of zeven wedstrijden werd betwist. In bijna alle plaatsen waar ooit werd gereden voor het klassement wist Stan een keer te winnen, alleen in Panningen en Well lukt dat niet. In Gennep en in Afferden was hij overigens tweemaal de snelste. De districtstitel was ook enkele malen voor Stan en ook de Daags na de Tour in Boxmeer schreef hij op zijn naam. Ook in 2018 gaat het goed, want al tweemaal gingen de overwinningsbloemen naar Goch.

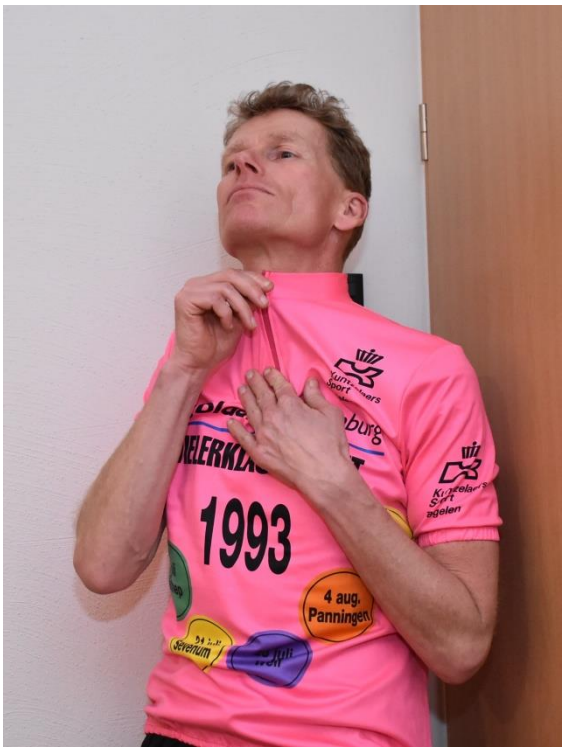

Klassement *Dagblad voor N.-Limburg*

Stan, Martin en Mike

Stan leert Martin Teunissen goed kennen als deze met Ton van de Pas Wielerclub Noord-Limburg nieuw leven in weet te blazen. Samen met Martin reed Stan bij de amateurs. De jonge Mike Teunissen was natuurlijk vaak aanwezig bij koersen waar zijn vader aan de start verscheen, maar hij heeft hem nooit samen met Stan zien rijden, want in die tijd was Martin al ploegleider bij TWC Noord-Limburg.

Friet

Toen Mike zelf ging fietsen, informeerde hij ook naar de eetgewoonten van de renners. "Hij at namelijk het liefst twee of drie keer per week friet", zegt vader Martin, "maar dat gebeurde natuurlijk niet". Volgens Stan gaf begeleider Theo Ponjee aan Mike het beste het beste advies: "Twee of drie keer friet is goed … per jaar."

Mike en Stan: friet?

Goch-Venray

Stan werkt bij Cox Metaal, een Venrays bedrijf dat levert aan allerlei bedrijven. Stan is daar als machine-operator bezig met de laser- en ponsnibbeltechniek. Iedere dag gaat hij met de fiets van Goch naar het werk en weer terug. 's Avonds heeft hij dan weer 45 km getraind. In het voorseizoen traint hij op zaterdag en zondag met Ron Paffen.

Mooie koersherinneringen

Italiaanse lente
Net als veel jonge vrouwen gebruikt Tanja Kruse (spreek uit *Kroese*) altijd haar eigen achternaam. Nederland komt voor de Duitse Tanja (Bottrop, 1974) pas dichtbij als zij in het begin van de jaren 90 tijdens een trainingskamp in Italië de Siebengewaldse Stan ontmoet. In die jaren is hij namelijk niet alleen lid van TWC Noord-Limburg, maar ook van de naburige Duitse club Uedem. De Italiaanse lente kondigde – blijkt later – niet alleen een fraai wegseizoen aan, maar ook een definitieve relatie.

De andere kant van de grens
De eerste 14 jaren van hun huwelijk wonen Stan en Tanja in Siebengewald. Daarna kopen ze een groot huis enkele kilometers verderop in het Duitse Goch. Eigenlijk woont Stan in het verlengde van de straat waar zijn ouderlijk huis staat. Tegenwoordig werkt Tanja in het Nederlandse Medisch Centrum Gennep bij Mondzorg4all.

Een echte supporter van Mike

De baan
De jonge Tanja raakt door toeval in de ban van de fiets, als zij kaartjes wint voor de zesdaagse van Dortmund. Als ze daar Andreas Kappes over het hout ziet vliegen, is zij verkocht en al snel leent ze bij een echtpaar in Bottrop een wegfiets. Spoedig blijkt dat zij goede baanrenner is. Favoriet zijn voor haar de sprintonderdelen op de baan in Buttgen. Nooit won ze een koers, maar een aantal top 10-plaatsen in Duitse wedstrijden maken duidelijk dat ze meetelde in de koers. Jammer is het wel dat haar ouders zelden naar een wedstrijd konden komen, want juist als zij ging koersen, was hun café open.

Tanja op de baan

Hiphop
Pia (18 jaar) heeft nog geen rijbewijs. Ze is aan het lessen in Duitsland en merkt dat het theorie-examen daar lastiger is dan in Nederland. Iedere dag reist zij met bus en trein via Siebengewald naar Gilde Opleidingen in Venray. En die slechte ov-verbinding … ach, alles went. Na afronding van haar huidige mbo-studie wil ze in het nieuwe cursusjaar beginnen aan de opleiding pedagogische medewerker.

Zelf wielrennen heeft haar nooit getrokken. Dansen wel. Hiphop, met name streetdance, is haar favoriete onderdeel op de dansschool in Bergen.

Pia en opa Gerrit

Haar vriend komt uit Vianen (bij Cuijk). Hij is werkzaam in de metaal- en houtsector bij een bedrijf in Oss. Net als Pia is hij sportief. Bij *1.2.b-fitt*, een van de sponsors van Stan, volgt hij sportlessen.

Van jongs af ging ze kijken naar de koersen van pap en leerde ze het wereldje kennen. Mike volgt ze op Facebook en Instagram.

Interland
In huize Janssen-Kruse zorgt een interland Nederland-Duitsland voor veel commotie. Stan en Pia zijn gekleed in oranje, Tanja draagt het tenue van de Mannschaft en … iedere partij heeft zijn eigen, nationale hapjes!

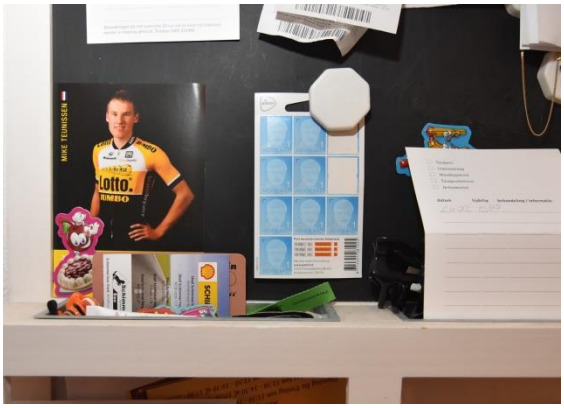

Prikbord in Goch

Tanja in het tenue van Andreas Kappes

Cross
Stan en Tanja hadden in het verleden een voorliefde voor de veldritten van Mike. Om de paar minuten kwam hij voorbij. In de wegwedstrijden die hij nu rijdt kun je hem eigenlijk alleen op tv volgen.

Een van de vele plakboeken

Kopgroep
Pia was onder de indruk van de tv-beelden die ze vorig jaar zag, toen Mike in de kopgroep reed in de *Omloop Het Nieuwsblad* en door een onhandige actie van een Fransman in de berm terecht kwam.

Gewoon
Alle drie verwachten ze dat Mike het in de klassiekers goed gaat doen, maar wel met de uitdrukkelijke wens dat Mike altijd zo gewoon zal blijven als nu is.

Stan en Mike